

kunna komma till utförande inom en snar framtid. Härigenom skulle turistväsendet inom Ed ytterligare kunna utvecklas och serviceortens ekonomiska livskraft förstärkas.

Med hänvisning till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen måtte uttala att vederbörande myndigheter beaktar de i motionen anförda synpunkterna vid planeringen av kommunikationerna inom Edsområdet.

Stockholm den 22 januari 1963

Hilding Johansson

Sven Andersson

Ruth Anderson

Robert Johansson

Sven Antby

i Doekered

Nr 175

Av herrar **Johansson** i Öckerö och **Carlsson** i Göteborg, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut.*

(Lika lydande med motion nr 147 i Första kammaren)

Fiskebankarna i Nordsjön utgör ett viktigt fångstområde för västkustfisket. Nordsjön är likaså ett viktigt område för en stor del av den svenska handelssjöfarten. Under de senaste vintrarna har av denna anledning Sverige medverkat till ett kombinerat räddnings- och väderfartyg ungefär mitt på Nordsjön.

Väderlekstjänsten vid Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut utfärdar i sina radiorapporter fem gånger per dygn väderleksutsikter för 13 olika sjödistrikt, varav östra Nordsjön utgör endast ett av distrikten. I vissa fall uppdelas prognosen för östra Nordsjön (från 5°E fram till Jyllands kust) i två delar, nämligen norra och södra delen. Som jämförelse kan nämnas att t. ex. väderlekstjänsten i England, Nederländerna, Norge och Danmark, som alla utfärdar prognoser för nordsjöområdet, dels med sina prognoser täcker hela Nordsjön, dels också uppdelar området i ett stort antal prognosdistrikt, Danmark exempelvis i nio delar.

För såväl fisket som sjöfarten är den nuvarande svenska prognostjänsten för Nordsjön helt otillräcklig. Det synes vara en allmän uppfattning bland de svenska fiskarna att för de delar av Nordsjön för vilka svenska prognoser utfärdas dessa är mycket tillförlitliga. För svensk sjöfart och fiske är det dessutom utan tvivel en fördel med svenskspråkiga prognoser, vartill kommer möjligheten att genom samråd

med väderlekstjänsten påverka områdesindelning, prognosformulering, tid för utsändning etc. Tack vare det ovannämnda väderskeppet i Nordsjön har möjligheterna ökat för detaljerade prognoser i detta område.

Det är därför ett starkt behov från fiskets och sjöfartens sida att den svenska väderlekstjänsten i sina utsikter för sjödistrikt lämnar prognoser för förslagsvis åtta olika distrikt ute på Nordsjön, belägna öster om 2°N.

Vid kontakt med Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut har från dess sida påpekats att institutet till SMHI-utredningen (SOU 1959: 21) gjort följande yttrande (sid. 55): "För en kontinuerlig uppföljning av väderleksläget för bl. a. sjöfarten dygnet runt samt införandet av rapporter även för nordsjöområdet erfordras enligt institutet en ökning av antalet rutinarbetstimmar med ca 12 timmar per dygn, vilket motsvarar två vakter, dvs. tre tjänster. Behov anses föreligga av ytterligare 1 statsmeteorolog i A 23 och 2 meteorologer i reglerad befordringsgång."

SMHI-utredningen ansåg sig icke kunna helt biträda institutets förslag, men räknade med anledning därav att i "nuläget" ytterligare en meteorologtjänst i A 19 behövdes för säkerhetstjänsten. Institutets anslagsäskanden i enlighet med utredningens förslag har icke lett till att någon tjänst för detta ändamål inrättats.

En förstärkning av väderlekstjänstens personal med 3 meteorologer skulle betyda en påtaglig förstärkning, och möjliggöra inte blott ovannämnda utökade prognostjänst för Nordsjön utan även en öppethållning under natten vilken utan tvekan skulle vara av värde för såväl fisket som kanske främst för sjöfarten. Det skulle även kunna innebära en uppdelning av all prognosverksamhet på så sätt att en meteorologvakt svarade för prognosen för länddistrikt, medan en annan samtidigt kunde koncentrera sig på sjödistrikten och stormvarningstjänsten, en uppdelning som institutet icke för närvarande har resurser att företa men som måste bedömas som mycket värdefull ur flera synpunkter.

I förväntan att institutet i kommande anslagsäskanden återkommer till att begära en allmän förbättring av säkerhetstjänsten för sjöfart och fiske, önskar vi föreslå att en meteorologtjänst i A 19 redan under budgetåret 1963/64 inrättas vid väderlekstjänsten för att för densamma möjliggöra en första förbättring av säkerhetstjänsten i Nordsjön genom att detaljerade utsikter för hela Nordsjön utsändes två gånger per dag i de av institutet redigerade radorapporterna. Det förutsattes därvid att inget hinder möter från Sveriges radios sida att den tid som reserverats för dessa rapporter ökas med ca en och en halv minut. Det torde emellertid vara lämpligt att Sveriges radio beredes möjlighet att yttra sig i sistnämnda fråga innan beslut fattas.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av avlöningsanslaget till Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut under sjätte huvudtiteln måtte

1. besluta att ytterligare en meteorologtjänst i A 19 måtte in-

rättas vid väderlekstjänsten vid institutet fr. o. m. 1 juli 1963, 2. i anledning därav uppräknat ifrågavarande anslag med erforderligt belopp för budgetåret 1963/64.

Stockholm den 23 januari 1963

Olof Johansson
i Öckerö

Gunnar Carlsson

Nr 176

Av herr **Johansson** i Dockered **m. fl.**, om *specialdestinering till Dalsland av väganslagen.*

(Lika lydande med motion nr 144 i Första kammaren)

Frågan om att skapa bättre vägförbindelse mellan norra Bohuslän och Dalsland-Värmland har starkt aktualiserats under senare tid.

Sålunda behandlades vägförbindelsen i ett flertal remissvar över det av delegationen för översiktlig vägplanering år 1956 framlagda preliminära förslaget till stamvägar (SOU 1958: 2, s. 198 ff). Enligt byggnadsstyrelsens uppfattning skulle en stamvägförbindelse österut från norra delen av Bohuslän få stor betydelse för industriutvecklingen i norra Bohuslän och Dalsland samt även för turisttrafiken inom detta område. Länsstyrelsen i Älvsborgs län anförde, att ett förbättrat stamvägnät inom det aktuella området kunde väntas stimulera turisttrafiken och även motverka landsbygdens avfolkning. Även Västra Sveriges förenade ortsförbund och Norra Älvsborgs länsförbund av RLF pekade på behovet av förbättrade stamvägar i Dalsland och Bohuslän.

I en i maj 1960 framlagd utredning angående möjligheterna att i Bohuslän skapa förutsättningar för ett mer differentierat näringsliv på landsbygden upptogs även vägväsendet till behandling. Utredningen förordade en utbyggnad av den s. k. Dalslandsleden, vägen Strömstad—Backa—Loviseholm—Dals-Ed—Steneby—Skåpafors—Åmål. I första hand borde en upprustning omfattande vägen Mon—Dals-Ed—Steneby planeras av vägmyndigheterna. Sitt förslag motiverade utredningen med arbetsmarknadspolitiska beredskapskäl och med Dalslandsledens betydelse för skogsbruket och skogsindustrin i Dalsland och norra Bohuslän liksom för handeln och turismen i detta område (SOU 1960: 22, s. 129 ff.).

Någon förändring i Dalslandsledens sträckning eller standard har med nedan anförda undantag ej skett sedan vägen beskrevs i Bohuslänsutredningen. Enligt uppgifter från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen pågår för närvarande två vägarbeten, som berör Dalslandsleden. Det ena, ett ordinarie i vägplanen 1961—1965